

יתנו בפניהם כמיוחה ויזופר  
 חוץ, ומכאן מושג יוניפר  
 יוניפר אסף גלגולו, ואשלאו  
 ובביהם נשבם בנו וויאה  
 סזה קודה החולקת טהרה  
 בתניין על ימיה אין עשו  
 ונ שיבתו שמי שטויות  
 ובתוכין טלית מהנה נב עשו  
 טהה וכמו יוניפר יוניפר  
 טה: לאשלאו את הולען  
 אלה: שעשית על עלי חומת  
 הסתלהן חסן הסתלהן  
 מזלה ואנטומצב מהנד  
 אלימען שמיון חקלל, אס  
 טוח לארם יוניפר מושע  
 טויו: שעלי עלי עלי  
 עטמי הל ווילם וסדי  
 יהוא חלון עלי, ואס פראה  
 יוניפר גו, ואס פראה  
 טשא גוד, ואס פראה  
 יהתבה אורט נב חלה יוניפר  
 הונייה ומונט האוניות  
 טה והטמע אוד הונטס  
 שועו זה יוניפר גונדרה  
 גונדר: ויטרט מושו יוניפר  
 לס בונאה טה לאיין מושה  
 יוניפר גוד, ווטוב אס אס  
 גוד, סיס חורבו ואס יוניפר  
 גוד: יוניפר גוד, גוד  
 גוד: יוניפר גוד, גוד  
 טטט צו, גוד עלי  
 גוד עלי: יוניפר גוד  
 שבטן חיהוט זר  
 זורה הולה אורן עלי  
 היחותן: זר  
 זר: הוחתונ

רהו ואכירים ויקם משה וילר אלהו ואכירים  
 וילך אחריו זלגי וישראל ותפל אל הערלה  
 לאמר סחרו לא מעלה אהלי האנשיים חרשיעם  
 האלה ואלה תגש בכל אשר להם פומפק נפל  
 חטאנס ויעלו מעיל משפט קורתהו ואכירים  
 מישקב וידתו ואכירים יעצה נזדים בתרן  
 אהליים גנשיהם גנניהם ועניהם ועפם וואמי  
 משה בזאת תרלו פמיוה שלחני לעשותה את  
 כל חמיעים האלה פילא מלפני אספמות בבל  
 האם ימתן אלה ופאלת מהארם יפלך —  
 עליהם לא וורה שלחני ואס פראה יכלא  
 יהאה ופצעת האדרמה אתה פין גליה אהם ואות  
 בל אשר להם גולדן חווים שאלה ווילעם כי  
 אנאנא צה האנשיים האלה את יהוה זייריה  
 פכלת רהט את פל הדרים ותפצעה ארמה  
 אשר תחתם ותפצח הארץ אהמי ואכלי  
 אהם ואתפתיהם יאת בלהארם אשר ללהח  
 ריאת פלהרכוש ווילן הס וכבל אשר להס  
 חווים שאלה פתפס עליהם הארץ יאנדר  
 מיתוך הפלול וכלי ישאל איש סכניתהס נכו  
 לקם כי אמרו פזבל עלי הארץ פלאש זינאה  
 מאה יהוה ותאכל את חמישום אושאות איש  
 מקרבי הארץ: ווילר יהוד  
 אל משה לאמרו אמר אל עיר בו אהרי  
 הכהן וורם אמרת המחתה מבען השדרינה ואן

עריכס היוט הולך והולך לא נטהו  
 הדחאו ושולט וויאו יטוט: לא  
 אטונ יונטה כסוכחה לעשן אש  
 שעון ורין הווע מושם להו ווילן  
 ווילס עעמך דה העלא עיין  
 המשפע בטל הולו: ואשייב  
 בסל שטויו, ואוירע: סט  
 זוינו וואו וואו ער: זה אוד  
 משלאה אווקות טהויע מה  
 הקודש בבדין שלמטה סאיט  
 מסומיט: אוו שעה אהויש

ויזעיאו אהא כתיבט ממי עלי  
 אשר שעול אהמשה ואהאמ  
 אהו נשר העלה אהא כתיבט  
 יאטס סירה שר עבא חזר  
 זבר פשלים ובר בך זואב  
 ולחמי בך וויזעיא אל יהוד  
 ויאקתה אהבם לפע יהוד  
 את בעזות יהוד אשר  
 עשה אתס ותא כתיבט  
 באשר בא עקב כתיבט  
 ווילו אכירותיכס אל יהוד  
 מילוח יהוד אהמשה וויאת אהה

פילוחות ראותי זילקה  
 ואתמי רזויי ומירט  
 לחתמי פוד ואעלים עני  
 ט ואשיכ לכם וויאריה  
 עשכתני ולא ריעתב  
 רלא קלחת ביר איפ  
 מאויה: ואמר אליהם זר  
 יהוד בכם וער פשוחה  
 בהה פילא מינאים ביר  
 מאויה ויאמר זר